

Analyse af Reportage: "En nat i kulden med de hjemløse"

I Danmark ser vi ikke særlig mange hjemløse, som vi ser i andre lande. Eller gør vi? I Danmark er der nemlig en del hjemløse, de er steder hvor vi ikke ser dem. De gemmer sig steder hen, hvor der er varmt og trygt. Det bliver fortalt i en reportage der er udgivet i "*Kristeligt dagblad*". I Danmark har de fleste af os beboere et job, og har nemt ved at få det. Vi har det godt i Danmark og ligger højt oppe på ranglisten over verdens mest lykkeligste lande, hvilket også siger en del om os danskere. Men hvorfor er der så folk der er hjemløse, og hvordan bliver de det? Måske bliver folk hjemløse, fordi de har svært ved at finde et arbejde. Eller rejser til landet Danmark for at få et arbejde så de kan få den gode løn der er sat i Danmark, men uden held om at finde det arbejde de drømmer om at få. Hvad gør vi for de hjemløse i Danmark? Lader vi dem bo på gaden? Hvordan hjælper vi dem, med de ressourcer vi har?

"*En nat i kulden med de hjemløse*" er en reportage under genren journalistik. Reportagen er skrevet af Jon Gehlert og den udkom den 8. februar 2012 klokken 00:01 i avisen "*Kristeligt dagblad*". Jon Gehlert er uddannet fra Danmarks Journalisthøjskole i juni 2010 og efterfølgende ansat ved avisens Aarhus-redaktion. I februar 2012 har Jon Gehlert været ansat ved avisens indlandsredaktion i København med hovedansvar for socialstof. Og han er nu presserådgiver for Odense borgmester.

"*Kristeligt dagblad*" som er der hvor reportagen er blevet udgivet, er en nicheavis grundet denne avistype har særligt fokus på et bestemt område som henvender sig til et bestemt segment.

"*Kristeligt Dagblad*" henvender sig nemlig til de læsere, der er interesseret i morale og religion.

I denne reportage er der meget fokus på de forskellige mennesker, og de resurser det kræver fra samfundet og Kristuskirken. Derfor er der tale om den offentlige sfære, og under dette er det den kulturelle offentlighed der er i fokus. Grundet det handler om mennesker fra forskellige dele af verden, hvordan de bliver behandlet, hvilke udfordringer de har og så videre, hvilket er en del af begrebet kultur. Derfor tænker jeg at denne reportage rammer den kulturelle offentlighed godt. Man kan også argumentere for at denne reportage rammer den anden offentlige sfære der findes, nemlig den politiske offentlighed hvor man har fokus på samfundsøkonomien og de sociale forhold. Samfundsøkonomien og de sociale forhold er nemlig en stor faktor i denne reportage, grundet det handler om hvilke ressourcer Kristuskirken har sat til rådighed til mennesker uden et hjem, altså de hjemløse.

Der bliver benyttet en del interviews i denne reportage hvilket gør, at denne reportage karakteriseret ved blandt andet interviews hvor interviewereren refererer en del til de forskellige samtaler han har haft, med de hjemløse som var tilknyttet herberget. I starten af teksten benytter

Jon Gehlert sig meget af den forklarende fremstillingsform, i og med at han forklarer som en flue på vægen. Der er ikke gjort brug af særlig mange direkte citater til at starte med i reportagen, men jo længere vi kommer ind i teksten begynder der at opstå flere direkte citater for eksempel *"Vi kontaktede politiet for at sige, at nu var vi åbnet. De kender til problemet her i vintermånederne."* det fortæller Per Heinecke.

Man hører blandt andet om et interview med en af de hjemløse ved navn Julian, som er en af dem der kommer på herberget der ligger et godt stenkast fra de dybfrosne københavnske søer på Indre Nørrebro nemlig Kristuskirken. Julian fortæller blandt andet til interviewereren at, *"Jeg har hverken hus eller familie i Rumænien. Her i Danmark kan jeg tjene penge til cigaretter og mad ved at samle flasker. Ved festivalen i sommer (Roskilde Festival, red.) tjente jeg 3000 euro på flasker. Det er godt for mig i Danmark"*.

I denne reportage, bliver der anvendt scenisk fremstilling grundet vi er inde direkte i handlingens midte, så man på den måde får en fornemmelse af at være tæt på begivenheden. Man kan også argumentere for at der er gengivelser af tale og tanke hvor der benyttes direkte tale, grundet Jon Gehlert gentager personernes replikker som om de var personens egne.

I denne reportage kan man snakke om to forskellige slags modtagere, man kan snakke om dem der læser Kristeligt Dagblad og man kan snakke om dem der interesserer sig for dette emne omkring de hjemløse på herberget i Kristuskirken. Kristeligt dagblads læsere er globalt orienterede singler, mænd og kvinder som er i alderen 40-62 år, som går op i sundhed, miljø og økologi og ofte stemmer på De Radikale, Socialdemokraterne eller SF. Dette kunne være den ene målgruppe. En anden målgruppe man kunne tage udgangspunkt i kunne være den traditionelle målgruppe, da det er dem der går op i familieværdier og læser lokalaviser og Kristeligt dagblad. Hvilket passer godt til denne reportage, da den er udgivet i Kristeligt dagblad. Man kunne også tale om det er de mennesker der bor i lokalområdet tæt på Kristuskirken der læser denne reportage, da de gerne vil holde sig opdateret omkring hvad der sker i nærheden af dem. Hvilket alt sammen er nogle faktorer, der passer godt på den traditionelle målgruppe.

Når man tager et kig på sproget i denne reportage, ligger man hurtigt mærke til at denne reportage er bygget op af et meget enkelt og letlæseligt sprog. Sproget er enkelt på den måde, at Jon Gehlert gør meget brug af de beskrivende ord helt nede til mindste detalje. Hvis vi kigger på sproget i teksten så som *"Manden propper de bare næver i den tunge jakkes lommer og lusker videre rundt om kirken..."* eller *"Langs kirken kaster små kuppellys i farvet glas flimrende lys op på de røde mursten..."*. Når man kigger på de her to eksempler, er det et meget læsevenligt sprog at læse i den forstand, at det er meget nemmere at læse ting man kan forstille sig. Når man læser de her to citater gør det meget let at forstille sig hvordan det er at være der i netop det øjeblik det er skrevet, hvilket gør det nemmere at relatere til og leve sig ind i. Jon Gehlert går også over i det engelske sprog en enkelt gang, da en af de hjemløse udtaler noget til interviewereren, for eksempel siger en af de hjemløse, *"you got light?"*.

Jon Gehlert gør også sproget meget let ved, at han skriver i nutidigt sprog, han skriver ikke med gamle ord som kan gøre teksten mere udfordrende at læse for os der lever i det moderne samfund. Sproget i reportagen er også meget positivt og ikke nedladende i forhold til den situation der bliver skrevet om, man kan tage et kig på det her citat, *"for enden af rækken af lys åbner en dør ind bag kirkerummet til en lille trappeopgang. Duften af mad og en pærevælling af fremmede sprog siver ned gennem opgangen"*. Man kan se at sproget er meget positivt med linjer som, *"duften af mad"* og *"pærevælling af fremmede sprog siver ned gennem opgangen"*. Det er noget man forbinder med noget positivt og ikke mindst hygge. Sproget i reportagen er derfor meget enkelt, positivt, beskrivende og letlæseligt for os læsere.

I denne reportage kan man se, at layoutet er nemt og overskueligt for læseren. Først i artiklen ser man en rubrik som der kan snyde enhver læser, da det lyder som en meget negativ og forfærdelig "historie", tilknyttet til denne rubrik er der et genretag, hvor i man får at vide det er en reportage der er tale om. Efterfølgende ser man en underrubrik, som er meget oplysende i og med den kommer godt rundt omkring hvad der sker på herberget.

Efter denne rubrik ser man, at Jon Gehlert har også lavet en lille byline hvor der står dato, tidspunkt og hans eget navn.

Når man så kommer længere ned i artiklen og dens brødtekst, så er det en meget positiv og opmuntrende artikel. I og med der bliver fortalt hvordan der bliver sørget for de hjemløse for eksempel denne billedtekst *"Alle gæsterne, sådan omtales de hjemløse på nødherberget i Kristuskirken, får udleveret en madras og en sovepose samt et varmt aftensmåltid og en ostemad næste morgen"*. Ved dette citat ser man tydeligt, at der bliver sørget godt for gæsterne på herberget.

Der er også to mellemrubrikker i teksten som går ind og danner en form for opdeling i teksten, sådan så man stadigvæk har et overblik som man ønsker at have som læser, hvilket giver artiklen og dens layout et godt sammenspil. Der er en del brødtekst i artiklen, som er delt op i afsnit uden at være delt op i mellemrubrikker. I artiklen er der en del billeder med efterfølgende billedtekst, af de hjemløse fra da journalisten og fotografen var ude og observere den måde de hjemløse lever og befærder sig på, når de er sammen med de andre hjemløse på herberget. I artikel er der en enkelt fakta boks, som fortæller noget om de hjemløse generelt og hvor de findes i Danmark. Der er forskellige blikfang i artiklen, blandt andet er overskriften en af de rimelig fængende ting, på grund af den måde den er skrevet på og på grund af den måde den bærer artiklen frem på. Når man så kigger videre ned i artiklen, har det nærmest været en lille fest og en hyggelig stund journalisten og fotografen har haft på herberget.

Billederne i artiklen er også meget fængende, da de er store og man ikke undgår at ligge mærke til dem, på grund af de mange forskellige mennesker og handlinger der finder sted på billederne.

Når vi tager et kig på denne reportage, kan man se at den er bygget op efter nyhedstrekanten, det vigtigste først, altså det der fanger læseren det vil sige konklusionen. I dette tilfælde er det

rubrikken og underrubrikken som er noget af det første vi ser, og også noget af det der er mest oplysende og interessant for læseren. Underrubrikken fortæller os nemlig, generelt set hvad artiklen vil komme ind på og hvad der sker på herberget, der står nemlig skrevet "*Rumænske flaskesamlere og saxofonister. Norske soveposekvinder. Unge, franske lykkeriddere. Og cigaretter. Kristeligt Dagblad var...*", i dette citat får vi et godt indblik i hvem der befinder sig på herberget, og hvad der sker der. Underrubrikken er også en form for baggrund, på hvorfor netop denne reportage er skrevet, det er nemlig der nyheden kommer frem så man starter med at fange læserens opmærksomhed.

Efter denne underrubrik, er der en byline hvor i der står skrevet "*8. februar 2012, kl. 0:01, Af Jon Gehlert*", i denne byline får vi oplyst hvem denne reportage er skrevet af, hvornår den er udgivet og hvad tid den er udgivet.

Efter rubrikken, underrubrikken og denne byline, er der en del brødtekst som er oplysende for læseren, da vi får et bedre indblik i hvad der sker på herberget og hvilke mennesker vi kan finde der. Det er der vi får en uddybning af nyheden omkring herberget i Kristuskirken, nyheden bliver derfor på den måde udfoldet og der kommer en del ny fakta frem, i form af kilder, billeder og tilhørende billedtekster. "*Herberget har haft åbent en uge og er gået fra én overnattende den første aften til 50 en uge senere. Personer uden dansk statsborgerskab...*", dette citat er meget oplysende, samtidig med det uddyber den information vi fik igennem underrubrikken.

I reportagen opstår der også to mellemrubrikker som er oplysende for læseren, da man igennem mellemrubrikkerne bliver klar over hvad det næste stykke brødtekst vil handle om. Når disse mellemrubrikker opstår, er det der hvor reportagen begynder at gå i dybden helt ned i detaljer, da den ikke længere kun er oplysende og fortæller læseren hvad der generelt set sker på herberget. Det er nemlig der vi får detaljer om hvad andre mener og siger til og omkring herberget, og hvad reglerne er om at opretholde et herberg som dette i Kristuskirken. "*Hvis politiet kommer, lukker vi dem selvfølgelig ind. Vi obstruerer ingen. Hvis de vil lave en razzia, må de jo gøre det.*", dette citat går i detaljer, fordi det er her man høre hvad personalet har at sige og fordi det ikke er journalisten der har observeret hvad der sker på herberget, men vi derimod får informationer fra personalet.

Hvis vi tager et kig på kilderne i reportagen, kan man se at der udelukkende bliver brugt erfaringskilder i teksten. Alle de mennesker der bliver interviewet i reportagen, er nemlig allesammen nogle som har erfaret denne begivenhed, da de selv er beboere eller har været på herberget i Kristuskirken. Der er blandt andet anvendt kilder som, Per Heinecke der er projektleder i Blå kors og Mia Sørups som er Sekretariatschef i missionen blandt de hjemløse. De udtaler sig om hvordan tingene foregår, og hvad der sker på herberget. Mia fortæller for eksempel "*Vi har helt klare regler her, og klokken 24 skal der være ro.*"

Der er blandt andet også Julian, Calin og en tredje kilde som er anonym. Man får dog at vide at den tredje kilde som er anonym, er marokkaner, 27 år og at han lever lovligt i Danmark. De er alle tre hjemløse der tager muligheden og overnatter på herberget. De fortæller en del om hvorfor de

er kommet til Danmark. Calin fortæller, *"Jeg bliver her mindst et par måneder mere, for her kan jeg tjene 80-100 kroner om dagen på at samle flasker. Det er meget mere, end jeg kan tjene med et fast arbejde i Rumænien."* Calin fortæller om at han er kommet hertil på grund af lønnen i Danmark. Den anonyme kilde siger også *"Jeg fløj hertil for at finde et job sammen med en ven. Vi har bare ikke fundet noget..."*. Alle kilderne er erfaringskilder, og nogle som står midt i alt det der sker i reportagen.

I denne reportage kan man argumentere for, at det er en nyhedsreportage. Et argument for at denne reportage kunne være en nyhedsreportage er fordi den er meget beskrivende og er skrevet af Jon Gehlert, som selv har været på herberget i Kristuskirken. Det er med til at sørge for at man får en fornemmelse af hvis man som læsere selv var til stede. *"Sneen knaser under støvlerne. Ånden falder i tætte tåger ud ad munden. Han hiver huen lidt op i panden, så øjnene bliver synlige. De kigger spørgende:"*, i citatet her får man som læser en følelse af selv at være til stede, da miljøet bliver beskrevet og man hører hvordan de hjemløse "kigger spørgende".

Man kan også tale om, at det er en fortællende nyhedsjournalistik da Jon Gehlert bruger scener frem for resuméer, så der på den måde er tale om scenisk fremstilling grundet vi er inde direkte i handlingens midte, så man på den måde får en fornemmelse af at være tæt på begivenheden. Jon Gehlert bruger også replikker som der er blevet sagt på herberget, da han selv var til stede som journalist. Jon Gehlert som er journalisten der er til stede, bruger en 3. person til at fortælle denne oplevelse frem for, at nævne sig selv. Sådan at læseren nemmere kan sætte sig ind i at være til stede. Dette er også et kendetegn ved den fortællende nyhedsjournalistik. Et 4. argument for at der kunne være tale om en fortællende nyhedsjournalistik er, at John Gehlert benytter sig af talende detaljer, så man på den måde får en bedre fornemmelse af miljøet og omgivelserne. *"Langs kirken kaster små kuppellys i farvet glas flimrende lys op på de røde mursten. I lejlighederne over for kirken vasker nørrebroerne op og zapper på fjernsynet."*, i dette citat er det meget tydeligt at John Gehlert har anvendt talende detaljer.

Samlet set i denne reportage prøver afsenderen John Gehlert at råbe landet op for at få bredt sit budskab, omkring hvilke konsekvenser og påvirkninger det har ikke at have et hjem og ikke at være dansk statsborger.

Undervejs i reportagen bruger John Gehlert adskillige erfaringskilder, der understøtter hans egen oplevelse. John Gehlert fremtår undervejs i sin reportage meget troværdig og pålidelig, både på grund af hans uddannelser og fordi han gør brug af erfaringskilder. Teksten i reportagen indeholder alle tre appelformer dog er det patos der er den mest fremtrædende, det er der hvor han gør brug af læsernes følelser til at få tilslutninger til hans synspunkter. Teksten er let at læse, i og med han også bruger mange anekdoter. I starten af reportagen er tonen hård, men undervejs og hen ad slutningen bliver den mere blød og mild, og slutter til sidst kontant af, ved at fortælle der dagen efter vil være flere hjemløse der samler flasker for at få råd til en bolig og cigaretter.